

Ny Västmanlandsart påträffad

Korttälärkan vid Höjtjärn

Jag kom upp till tornet vid Höjtjärn, Grängesberg, vid nioiden på förmiddagen söndagen den 12 augusti 2001. Dagen innan hade jagit på "hyfsat" vadarstrick och man vet ju aldrig... En par veckor tidigare hade ju vitgumpsnippan nummer två gått lokalen. Kanske skulle det dyka upp något kul även denna dag.

Av de drygt 50 större strandpiparna som rastat dagen innan fanns bara ett tiotal kvar. Kärrsnippan och spovsnippan var borta, men istället kom helatidens flockar med bl.a. Jungpipare. Det var en mulen dag med regnskurar och sydlig vind som borde bidraga till att det passerade och rastade vadare. Dock blev det ingen vadare som gjorde den här dagen minnesvärd.

Vid 10.30-tiden lyfte ett par sånglärkor ur vassens och flög rakt mot tornet. I sällskap med dem fanns en klart mindre fågel, betydligt ljusare, men ändå en lärka! Ett torrt hussvalelik läte hördes. De passerade på mindre än 25 meters håll och vände tillbaka och dok ned nära "vitgumpudden". En liten ljus lärka utan vit vingbakkant, kan det vara en korttäl?

En halv timma senare såg jag fågeln igen då den gick helt öppet vid vattenkanten drygt 50 meter bort. Liten och ljus med "Inknäbb",

ljust ögonbrynsstreck, mörkt streck framförallt bakom ögat och ljusa ben. Det såg oneklig ut som en korttälärka, men hur utesluter man dvärglärka, mindre sånglärka, eller ännu trädgårdslärka? En liten och ljus, vanlig sånglärka?

Fågeln hade då den goda smaken att ställa sig med brösten rakt mot mig och verkligen demonstrativt visa ett ostreckat bröst med tydliga strupsidesfläckar! Trots att jag inte sett handpenneprojektionen tydligt kände jag mig säker. Fram med manualen och ut med larm på sökaren. Fågeln försvann in i vegetationen men visade åter upp sig tillfälligt vid 11.20.

Det började dyka upp en del lokala skräde. Lärkan förblev försvunnen i vegetationen. Till slut gick ett par av oss ut i vassen för att stöta fågeln. Ca 12.45 fick vi upp den tillsammans med några sånglärkor. Lätet hördes igen, men tyvärr sågs fågeln bara flygande. Jag är övertygad om att det var "rätt" fågel vi såg, men det kan nog inte ha varit lätt för dem som stod i tornet att säkert artbestämma den.

Jag var rynge att lämna lokalen, men det kom nyänlända skräde som tog över. Vid 15-tiden sågs lärkan igen av den del tillresta skräde. Tyvärr gick det ut ett felaktigt larm på sökarna, vilket gällde en totalt genombörts sånglärka. Rapportören dementerade larmet då

misstaget visade sig uppenbart. Det dock upptill fler vadare också, bland annat 25 kustsnäppor och ett trettiotal större strandpipare.

Även dagarna efteråt sågs korttälärkan mycket tillfälligt. Själv var jag där flera gånger men fick aldrig med säkerhet se den igen. Den "skulkade" och hört i den glesa vassen. Stotteman en ljus fågel (trooligen korttäl) och såg var den gick ned, fanns ingen fågel på det stället när man kom fram! Så upplevde nog många de efteråt som följde.

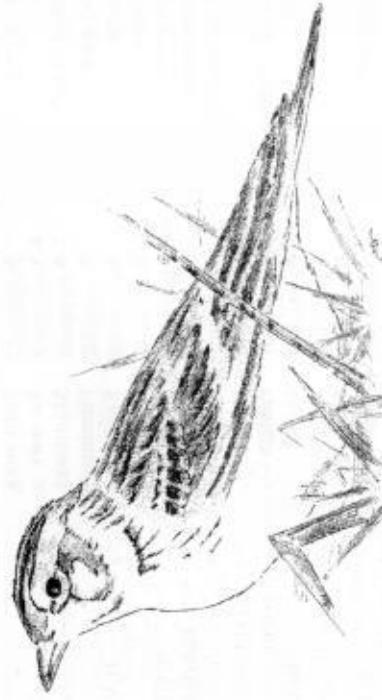
Om fågeln efteråttes onsdag till lördag vet jag inte. När vi var på plats för ringmärkning sondagen den 19 augusti, stötte vi vid ett flertal tillfällen en liten ljus lärka. Dock sågs fågeln bara i flykten. Det är mycket möjligt att det var korttälärkan som fortfarande var kvar.

Fyndet av den här korttälärkan var den första för landskapet Västmanland och den andra för Dalarnas rapportområde (den första sågs i Älvestrakten 5.6 1995). Fågeln sågs både i ljus-

narsbergs och Ludvika kommuner. Numerasstäder Höjärnsonrådet med 218 observerade arter, varav 38 är vadare.

Observera att fyndet i skrivande stund inte är behandlat av den regionala rapportkommittén.

Bertil Rahm
Södra Hörkvägen 125
772 90 GRÄNGESBERG
0240-230 02, 070-546 33 98
berrilrahm@vbu.ludvika.se

Teckning: Jörgen Lindberg